

Někteří lidé
chtějí žít po zasvěcení
velmi jednoduchý život.
S tím souhlasím –
ale nebuďte příliš jednoduší.
Je-li váš dům
královský palác,
nespalte ho,
a nejděte
se spacákem a stanem
do Miaoli!
Jen si užívejte,
co máte,
buďte jednoduší v srdci.
Jednoduchý znamená,
přijmout, co máte,
neměnit vaši situaci,
aby byla jednoduchá.
Někdy
je příliš složité
vést jednoduchý život,
je to pravda?
Například někteří lidé
vymýšlejí vtipy o Gándhím.
Mahatma Gándhí z Indie.
Říkali:
„Je velmi, velmi nákladné
aby byl chudý.“
Protože žil rád
chudým životem,
ale Angličané
používali hodně věcí, aby
na něho dohlíželi, protože
jeho chudý způsob života
byl zřejmě v rozporu
s politikou Britské vlády
v té době
a to způsobovalo
hodně zmatku.
Proto museli
utrácet hodně peněz,
aby mohli dál dohlížet
nad tímto chudým mužem.
proto říkají:
„Je velmi, velmi drahé
vydržovat jeho chudý život.“
Jen říkám,
že někdy... – to s ním
nemá nic společného,
ano? – bylo to pro nás –

někdy, i když
chceme žít jednoduše,
přesto
nezáměrně učiníme
naš život komplikovanějším
a dražším.
Jako kdybyste měli palác,
krásný dům,
nábytek
a vše uvnitř
a pak se vám to nelíbí,
protože následujete
Mistryni Ching Hai
a musíte žít ve stanu,
jako ona,
nebo máte
spací pytel a jeden pytel,
například cestovní svítilnu,
takové věci.
A musíte se pokusit
zbavit toho nábytku
a váš nábytek
je velmi drahý –
vše jsou starožitnosti,
něco takového –
a nikdo nemá peníze,
aby si ho koupil.
Pak musíte
dávat inzeráty
do všech novin,
stojí to
hodně peněz a času
a pak se lidé stále
chodí do vašeho domu
dívat.
A někteří lidé se jen
podívají a jdou pryč a
podívají se a jdou zase pryč,
a vy tím strávíte
celý váš den,
tím, že vítáte kupce,
ale oni nekupují.
Například takto.
Jen si užívejte, co máte,
přijměte, co máte.
To je jednoduchý život.
Jednoduchý život
neznamená, že musíte žít ve
stanech. Pokud máte palác,
žijte v paláci.

Když nemáte palác,
dobrá, žijte,
jak chcete.
Ve vašem domě,
ať je to jakýkoli domov,
je to váš život.
Je jedno, jestli
žijete v paláci
nebo žijete ve stanu.
Jen si udržujte jednoduché
srdce, přijměte vše,
ale udržujte ho čistý
útulný a uklizený
ku prospěchu vašeho zdraví
a zdraví
vaší rodiny, to je vše.
Dnes jsem prošla
některými domy
a šla jsem do hor.
Víte,
jaké to je?
Když nezametáte
listí, shnije
a můžete...
(Zamést ji.)
Zamést? Ano,
můžete se zranit.
Není to jen nečisté
a neuklizené,
vše je tak tmavé,
deprimující a špinavé.
Jednoduché žití
není takové, ano?
Když tomu chcete pomoci,
udělejte své obydlí
hezké, čisté, zářivé, ano?
A ať je tam dost vzduchu,
ano? Dobrá, někdy tomu
nemůžete pomoci.
Neuděláte nic s tím,
je-li váš dům krásný nebo
ošklivý, velký nebo malý,
ale můžete ho udělat tak,
aby vypadal čistě a uklizeně.
Stejně je to
i s meditačním centrem.
Co není potřebné,
neschovávejte to.
A co máte,
udržujte čisté, hezké

a opravujte to, aby
vše odráželo
vaši úroveň
praktikování.
Vnitřní čistota
se musí projevovat
i navenek.
Já jsem žila ve stanech, ve
velmi jednoduchých domech,
byly ale vždy velmi, velmi
čisté. Každý kout!
Žádná špína,
a velmi zářivé, vždy čisté,
každý den jsem uklízela.
Když nemůžete uklízet
každý den,
alespoň dvakrát týdně
nebo třikrát týdně.
Udržujte ho čistý, to je vše.
Dobrá, děkuji vám.
Já vím,
že lidé ze Singapuru vždy,
„La“ – la,“ víte? „Děkuji
Vám mnohokrát, „la“,
„Nemohu meditovat „la“.
Nemůžu jist
vegetariánské jídlo „la“.
Mohu jíst „la“, nemohu jíst
„la“. A ona potom –
i když
nemluví anglicky –
dává „la“
všude.
Nevím proč –
a její akcent
se taky mění!
Předtím, ano,
mluvila čínsky
s normálním přízvukem,
jako tisíce Taiwanců
a teď mluví,
už nevím jakým
akcentem,
jako nějaká mořská voda
smíchaná s vodou z řeky,
není moc slaná
a není moc sladká.
Je to něco mezi.
Kdybyste ji poslouchali,
nepoznali byste

rozdíl, protože všichni
říkáte jen to „la“.
Dobrá, skutečně
nás ovlivňují lidé
se kterými jsme, že?
Když jsme s dobrými lidmi,
cítíme se dobře na duchu
a děláme dobré věci
a cítíme,
že vše, co děláme,
když je to velmi dobré,
cítíme, že je to přirozené
a cítíme se motivováni
v tom pokračovat
a děláme to stále
a necítíme,
že je to něco dobrého, ano?
Když jsme ale
se špatnými lidmi,
jsme taky ovlivněni
a děláme hodně špatných
věcí a pak ani necítíme,
že jsou špatné, protože
je to pro nás tak normální
a stane se to
něčím jako zvykem,
jako naše
druhá přirozenost,
že nevíme,
že je to špatné, ano?
Takže mnoho špatných lidí
je takových.
Jsou ovlivňováni
prostředím
nebo lidmi
se kterými jsou a pak
dělají špatné věci.
A jelikož všichni dělají
stejně věci
nebo dělají špatné věci,
nikdo nekontroluje
ostatní a každý,
všichni, přestože
poprvé, když přišli,
ještě měli trochu
smysl rozlišovat,
co je dobré,
co je špatné. Ale později,
skončili, ano?
Zapomněli.

A pak všichni ostatní,
tolik špatných vlivů
a on je jediný dobrý
a pak jsou taky
pohlce
negativitou
okolí
a lidí, se kterými jsou.
Jsou zvyklí dělat
vše špatně,
ale nevědí.
Neuvědomují si to, ano?
Jako vy,
před zasvěcením
jste dělali mnoho
věcí a nepřemýšleli
jste o tom, ano?
Ale teď, po zasvěcení,
i když se
nemůžete změnit rychle,
teď si ale uvědomujete,
jste si vědomi
svých nedostatků, kdykoli
děláte něco
proti vašemu svědomí,
jste si toho hned vědomi
a zastavíte to –
nebudete to dělat.
Nebo, kdykoli o tom chcete
přemýšlet, chcete to dělat,
ty navyklé věci,
špatné věci,
později to zastavíte, ano?
Když o tom popřemýšlíte,
zastavíte to a řeknete:
„Och, ne. To není dobré.“
„Ne. Mistryně to nebere,“
nebo „Je to proti
mému svědomí.“
A pak to zastavíte.
Alespoň
o tom popřemýšlíte
a rychle to zamítnete
a to už je pokrok,
ano?
Nemůžeme stále
kontrolovat naše myšlení.
To je jisté. Jisté.
Jako dnes ráno,
zeptal se jednoho

zasvěceného v Singapuru,
proč máme méně žáků.
Ne, ne, Singapur.
Myslím, že Penang, Penang.
Protože posledně,
když tam byl,
bylo tam mnohem víc lidí,
jak to, že tentokrát
je jich méně?
A on odpověděl:
„Och, to je velmi těžké“ –
je velmi těžké
zdržet se...
jak se tomu říká,
lákadlům
pouličních stánků.
Pouličních stánků.
Pouličních krámků.
Pouličních stánků,
ano, ano, ano.
Protože to velmi
dobře voní
a oni hodně
slintají
a vzpomínky...
Je to hrozně silné.
„Páni, jaké to bylo?“
Víte? „Bylo to
velmi dobré, víte.
„Brával jsem sem
moje děti,
moje rodiče, celou rodinu
nebo mé přátele
a sedávali jsme kolem
těch malých stolečků
a dávali
jsme si tyto lahůdky.“
A on řekne:
„Je to hrozně lákavé!“ –
víte?
Proto tomu hodně lidí
nemůže odolat.
On říkal, že taky
trpěl, víte,
taky měl potíže
než překonal
toto lákadlo.
Pokaždé, když šel kolem,
cítil nějaké
pohutky uvnitř.

To je ten problém,
víte, to je ten problém.
Když si lidi vaří jen
doma,
nebo se vaří
uvnitř v restauraci,
je to pro vás snazší, ano?
Nevidíte to,
necítíte to
nebo to trochu cítíte,
ale projdete kolem.
Ale když to cítíte
a pak si vzpomenete
a pak vidíte,
jak lidé jedí, víte?
Och, to je hrozné.
Samozřejmě tomu rozumím.
A když odoláte
takovému pokušení,
jste silní, ano?
Protože, kdybychom
dělali jen věci,
které může dělat každý,
pak by to nebylo
nic velkého.
Je to pravda? Ano. (Ano.)
Proto, když jsme schopni
dělat věci, které ostatní
nemohou, pak alespoň...
nemluvíme o tom,
stát se Buddhou
nebo milujícím soucitu
a všem ostatním,
mluvíme jen o
síle vůle.
A člověk bez síly vůle
je tak měkký
a nemá žádnou sílu,
je jako červ, jen se plazí
a tělo se ohýbá
všude.
Člověk se ale
liší od zvířete.
Je to síla vůle. Ano?
Síla vůle.
Sílu vůle,
pokud použijeme dobrým
způsobem, je prospěšná
nám a i společnosti.
Pokud použijeme sílu vůle,

abychom dělali špatné věci,
pak samozřejmě, že výsledek
bude hrozný. Je to pravda?
Proto teď,
jelikož už máme
správný směr,
směr ctnosti,
poctivý způsob života,
taky bychom měli trénovat
sílu vůle.
Umíte si to pak představit?
Co bychom nemohli udělat.
Ano? Můžeme dělat
hodně věcí.
Protože síla vůle
bez znalosti dobrého,
ctnostného způsobu
může být někdy
velmi škodlivá.
Proto teď rozumím,
že je velmi těžké odolat
všem těm nástrahám venku,
když to ale dokážeme,
ukazuje to, že jsme silní.
To je vše.
Protože ať jíme cokoli,
Buddhovi je to jedno.
Stará se Buddha o to,
co jíte?
Ano? Dobrá.
Buddha vás může přijmout
i když budete jíst maso
nebo podlehnete nějakým
lákadlům v ulici,
ale stejně, jaký je to
Buddha?
Když se stanete Buddhou
nebudete mít sílu vůle,
nedosáhnete ničeho.
Buddha je ten,
kdo musí pracovat.
Říkáme mu Buddha,
protože je to
Mistr moudrosti –
„Buddha“ znamená,
starý, moudrý člověk,
osvícený člověk.
Slovo Buddha
pochází z Buddhi,
(vyšší mysl), vidíte?

Takže musí mít
velmi silný intelekt
a silnou sílu vůle,
aby se stal
starým, moudrým člověkem,
protože je jedno,
jste-li moudří sami,
musíte pomáhat
dalším lidem,
aby vám říkali Buddha.
Stejně tak, jako musíte
pomáhat pacientům,
než vám lidé budou říkat
doktore. Je to tak?
Jinak, i kdybyste
měl titul doktora,
nikdo by vás skutečně
nerespektoval,
protože jste nikdy
neléčil žádného pacienta.
K čemu je tedy váš
doktorský titul dobrý?
Podobně, když chceme
následovat cestu
Buddhy
a stát se Buddhou,
později povedeme
hodně lidí
na cestu Světla
a cestu moudrosti,
a my se necháme
zlákat nějakým lákadlem,
dokonce takovou maličkovitostí,
jako je jídlo...
Protože když nebudeme
jíst tyto věci,
nezemřeme.
To je vše, dobrá?
Můžeme jíst tofu
a různé jiné věci
a přežít, a dokonce při tom
budeme vypadat lépe.
Není to tak? (Ano.)
Kdybyste jedli tofu
a zhoršili byste se
a chátrali byste,
pak samozřejmě, že byste
se tak neměli obětovat –
musíme nejdříve
pomoci sobě,

než budeme moct pomáhat
nějakým dalším lidem,
to je jisté –
když ale jíme vegetariánsky,
jsme jen
zdravější, ano?
Já tady nevidím
nikoho nemocného.
Vy ano?
Vypadáte dobře, že?
Hodně lidé přibralo na váze
a cítí se lépe, vypadají lépe,
děti jsou taky krásné.
Žádný problém, že?
Proč bychom tedy měli
podléhat nějakým lákadlům?
Kdyby to bylo pro nás dobré,
fajn.
Kdyby to bylo pro nás dobré,
pak řekneme: „Och, ano.
Víte, kvůli
mému tělu nebo kdybych
to neměl, zemřel bych
nebo bych se cítil hrozně
nebo bych měl špatnou
náladu a takové věci,
pak si musím odlehčit,
abych se
lépe soustředil,“
to je v pořádku.
My jsme ale vegetariáni,
a soustředíme se lépe, ano?
Jsme uvolněnější,
méně nemocní,
jsme méně zatíženi
a necítíme se tak těžcí
a rychleji trávíme.
Tak proč ne?
To jsou logické věci.
Ne proto,
že Mistryně Ching Hai
to říká nebo ne proto,
že to říkal Buddha
nebo že to říkal Ježíš.
Je jedno, kdo to říkal.
Kdyby to nebylo logické,
nenásledovali bychom to.
Kdyby říkali:
„Následuj toto,

půjdeš do Nebe, jinak ne.“
Nezajímali bychom se
o Nebe.
Musíme se starat o to,
jestli jsme dost inteligentní,
abychom rozuměli té teorii
a jestli je
dost logická na to,
abychom ji přijali,
protože my jsme
moudrost uvnitř, máme
uvnitř Přirozenost Buddhy.
Nemůžeme jen
převzít něčí slova
a říct: „Jelikož
je slavná
nebo on je slavný,
je to Mistr,
říká to, musí to tak být.“
Nemusí.
Proto ti, kteří
zůstali stranou,
každý den jezdíte kolem
města, vše to čicháte,
ale pak
si na to zvyknete, ne?
Nemáte pocit,
že by vás to moc lákalo, ne?
Ještě byste si to rádi dali?
Kdybyste si to skutečně
rádi dali, jen si to dejte!
Dejte si to jednou,
a uvidíte, co se stane.
A nechte krev
kapat
z vašich úst
a víte,
budete vypadat jako Drákula!
Stejně, problém je,
že se musíte postarat
o vegetariánskou stravu.
Musíte dobře vařit,
ne „vařit dobře sobě,“
ale vařit jídlo dobře!
A když pak budete
s jídlem spokojeni,
nemusíte mít pocit,
že vás bude lákat
řezník venku.
Vidíte, protože

to není vaše chyba,
že chcete jíst maso.
To není vaše chyba. Já vím.
Vím, že to není vaše chyba,
protože nejsme uspokojeni
vegetariánským jídlem,
buď není dost výživné
nebo nechutná dost dobře,
protože jste tolik let
jedl maso
a měl jste chutné jídlo
a teď když přejdete
na vegetariánskou stravu,
nenahradíte to
dobrou chutí
a dobrou výživou.
Pak vám musí
chybět minulost.
To je velmi přirozené, proto
neobviňujte sebe, ale
snažte se zlepšit vaši stravu.
Dobrá, pokud vaše žena
umí vařit,
řekněte jí, aby chodila na
kurzy do nějaké restaurace.
Každý skutečně umí vařit,
ale samozřejmě, že někdo
má větší nadání vařit
než druzí,
ale praxí dovede
každý připravit hodně věcí.

kým cesty budou...
Kým nie je možné
aby ste použili auto.

Zabudla som vám niečo
povedať.
Tam sú hory,
najprv si spravte vaše
vlastné sídla pohodlné.
Dobre?
Spravte si pohodlnú
tzv. meditačnú halu.
Už som jej povedala,
čo má robiť.
Môže prejsť k vám
a do môjho domu,
čakať nejaký čas,
pretože ja sem vždy
nepriđem. Mám to rada,
ale nepotrebujem vždy
takéto problémy.
Musíte čakať,